

ההכרזה הדלפית

יו"ר הוועדה ארנס
נדיפה במילים בוטות

הראשיים, אליבא ד'ארנס, הם אלה המוסי-
רים ביוזמתם, או על-פי פניית העיתונאי
המקורב אליהם, את עיקרי הדברים שנאמ-
רו בוועדה. ואילו המדליפים המשלימים,
לדעתו, הם אלה המוסיפים חומר או מוסי-
לים אותה, אחרי שהעיתונאי פונה אלי-
הם ומוכיח להם כי ממילא מרבית המידע
גל דיוני הוועדה כבר מצוי בידי.

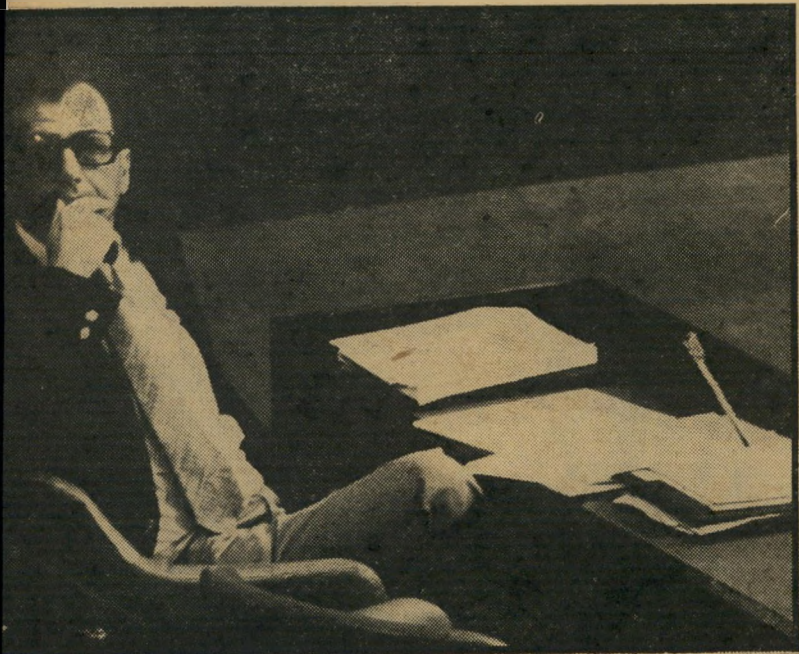
„התותחים

הכבדים" — יוק

רנס כבר איים כמה פעמים בעבר,
כי אם יתפוס מדליף, ותהיינה לו הר-

פני כשרישה שבועות הופיע ראש
אמ"ן, האלוף שלמה גזית, בפני ועדת
החוץ והביטחון של הכנסת. האלוף ידע
כי בוועדה יושבים 24 מנכ"רי העם, ה-
אמונים על ביטחון המדינה, וכי כל אחד
מהם חתם על הצהרה שבועה, שבה הת-
חייב שלא להדליף דבר מדיוני הוועדה.
עוד באותו הערב קיבל האלוף גזית
טלפון לביתו. על הקו היה הצנזור הרא-
שי, הכפוף לו. הוא הודיע לראש אמ"ן,
כי מרבית הדברים שעליהם דיבר בפני
הוועדה הגיעו לידעית העיתונות.

עלידי הצנזורה, אולם
עוד שהגישו הכתבים לבדיקת הצנזורה,

ח"כ רובינשטיין
מי שמעדיף מיטשרה

נוף יש לאסור הדלפות משיבות כאשר
אורח הוועדה מבקש זאת, או כאשר הנוש-
אים ביטחוניים-מדיניים, ובעיקר כאלה
הנוגעים ליחסי החוץ של ישראל.
ח"כ שמואל טולידאנו, אף הוא מד"ש,
היה חריף בדבריו הרבה יותר. גם טול-
ידאנו הציע שלושה סוגי ישיבות, הסוג
האחד הוא הישיבות שבהן מופיעים נצי-
גים של גופים ביטחוניים. טולידאנו אף
נתן דוגמה: אנשי השב"כ, אנשי המוסד,
הרמטכ"ל, קצינים בכירים בצה"ל, קציני
מודיעין וכדומה. לפי הצעת טולידאנו,
יש ליוזם חקיקה, אשר תאפשר להכריז
על דיוני ועדת החוץ והביטחון במיקרים
כאלה כסודיים, בדומה להכרזת ישיבת
ממשלה כשייבת ועדת שרים לענייני ביט-
חון, האסורה בפירסום.

הסוג השני כולל דיונים בנושאים ש-
אינם ביטחוניים. לפי הצעת טולידאנו מר-
ת יהיה לכל חברי-ועדה להדליף לעיתו-
ת, נאי את תוכן הדברים שהוא עצמו אמר
בישיבה שאינה סודית. „מותר יהיה, עלי
פי החוק, להדליף גם דברים שאמרו חב-
רים אחרים בוועדה, אבל זה לא יהיה
גנטי-למני". אמר טולידאנו.

גם טולידאנו הסתכן בהגדרת הסוג הש-
לישי של הדיונים, הסוג שבו עולים
מיקרים גבוליים, שאינם ביטחוניים טהו-
רים, אולם פירסומם עלול להביא נזק. טו-
לידאנו לא הצליח למצוא דוגמה לפירסום
כזה, ואז עזר לו חבר סיעתו נוף בקריאת-
בנינים: „כמו במקרה של דרום-אפרי-
קה נוגע! הכוונה להדלפות מדיוני הוועדה ב-
קצת לדרום-אפריקה, אשר
למרות שלא היו סודיים (אילו היו סודיים
היתה הצנזורה פוסלת אותם) גרמו, לדעת
נוף, נזק למדינה.
אם תתקבל הצעתו זו, יש לטולידאנו

הישיבה המיוחדת נקבעה ליום השני,
לפני שבוע, בשעה 2 אחר-צהריים. אר-
לם רק כ-10 מתוך 24 חברי הוועדה הר-
פיעו לישיבה. בדיקה מהירה שערך ארנס
גילתה, כי לפחות המישה ח"כים חברי
הוועדה לא קיבלו את ההזמנות לישיבה
המיוחדת, בגלל טעות של מזכירה. האח-
רים שלא הופיעו, הסבירו את היעדרותם
בכך שהישיבה נערכה מחוץ למניין, לא
בשעות הקבועות, וכי היו להם התחיי-
בויות קודמות. „התותחים הכבדים" של
הוועדה, יושב-ראש מפלגת העבודה,
שימעון פרס, ראש-הממשלה-לשעבר, יצ-
חק רבין, ושר-החוץ-לשעבר, יגאל אלון,
לא הופיעו. כן לא הופיעו מצליף הליר
כוד ח"כ פסח גרופר, והנציג הבכיר של
המפד"ל הד"ר זרח ורהפטיג.

כל חברי-הכנסת שנאמו בישיבה ש-
הוקדשה למניעת ההדלפות, תמכו במצ-
את דרכים למנוע אותן. כולם ועמו על
המדליפים האלמוניים, אך היה ברור כי
לפחות חלק מחברי הוועדה שנאמו כנגד
מכת ההדלפות — והרוב הגדול מ-10 חב-
רי-הכנסת שהשתתפו בישיבה נטל לעצמו
את רשות הדיבור — מדליף את דיוניה
בקביעות.

ח"כ ד"ש עקיבא נוף, שאיש מחברי
הוועדה אינו חושד בו כי הדליף אי-
פעם לעיתונאי את סודות דיוניה, הציע
לחלק את דיוני הוועדה לשלוש קבוצות.
קבוצה ראשונה: ישיבות שתהיינה סוד-
יות לחלוטין בפני הדלפות, ושבהן תדון
הוועדה בנושאים ביטחוניים-סודיים. קבו-
צה שנייה: ישיבות פתוחות, שכל מה
שיאמר בהן יהיה מותר בהדלפה. „יש
דיונים שאסור לשמור אותם בסוד מפני
הציבור, על הציבור לדעת את התלכטי-
ותינו", טען ח"כ נוף.
הקבוצה השלישית מוגדרת פחות. לדיברי

ח"כ בן-מאיר ועיתונאים *
מוח ושמו „מחשב"

כחות שאותו מהוועדה ואין זה משנה בעיניו
יגרש אותו מהוועדה או מהאופר-
אם המגורש הוא מהקואליציה או מהאופר-
יוציה. בוועדת-החוץ והביטחון חברים
בכירי חברי-הכנסת, ודווקא המערך הוא
ששלה אליה את חברי-הכנסת מהשורה
הראשונה שלו, משום שחברות בוועדת-
החוץ והביטחון היא הכבוד הגדול ביותר
שיכולה מפלגת האופוזיציה להעניק ל-
חבריה.

למרות שכבר דובר בוועדה לא פעם
בעניין ההדלפות והדרך למנוע אותן, הרי-
ליט ארנס לערוך מושב מיוחד של הווע-
דה, שידון בנושא זה בלבד.
גיזעון רייכר ושרה פרנקל.

שאותם לא ניתן למחוק בתירוץ ביטחוני.
קטעים אלה אכן התפרסמו בעיתונות.
האלוף גזית רתח מכעס. הוא מיהר לש-
גר מיכתב ליושב-ראש ועדת החוץ והביט-
חון, ח"כ הפרופסור משה ארנס, בו הת-
לונן על ההדלפות ונוף בחברי הוועדה
במילים בוטות.

לגבי ארנס לא היה הידוש בתלונתו של
גזית. כימעט כל אחד מן האישים שהו-
פיעו בפני הוועדה, התלונן אחר-כך כי
כל דבריו או מרביתם הופיעו בעיתונות
בדיוק של תעתיק מילולי.
ארנס ניסה פעמים אחדות לתפוס
את המדליפים, באוונגי יודיו טען, כי
הוא יודע בדיוק „מי מדליף ראשי ומי
מדליף משלים", על-פי הגדרתו. המדליפים